

ritual for Ryslinge Valgmenighed alene vil blive modtaget med Velvillie.

Det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen holdt forleden en Tale her, som jeg hørte paa med den allerstørste Interesse. Det var en frisindet og klar Tale. Det ærede Medlem udtalte der meget bestemt, at han vilde ikke rette nogen Henvendelse til den højtærede Kirkeminister, og saa var hele hans Tale dog i Virkeligheden den allerkraftigste Henvendelse, idet det ærede Medlem udtalte, at den Forkyndelsesfrihed, som vi faktisk havde her i vort Land, maatte nødvendigvis medføre Ritualfrihed som sin logiske Konsekvens, og hvis vi ikke fik denne Ritualfrihed, troede han ikke, at Folkekirkens Dage vilde være mange. Det ærede Medlem lagde tillige Ministeren meget stærkt paa Sinde, at det er Ministeren og ingen anden, der staar med det fulde Ansvar her. Naar den højtærede Kirkeminister siger, at han vil drøfte et Andragende fra Ryslinge Valgmenighed sammen med de andre kirkelige Myndigheder, altsaa sammen med Biskopperne, saa maa den højtærede Kirkeminister ikke tro, at han kan søge Læ bag Biskoppernes Ryg. Det er i Virkeligheden den højtærede Kirkeminister og ingen anden, der staar med det fulde Ansvar for, hvad her sker. Det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen udtalte tillige, at man af den nuværende Regering maatte vente et frisindet Styre fraoven, den Regering, der mellem sine Medlemmer talte den tidligere kirkelige Ordfører for det socialdemokratiske Parti, og deri har det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen saa fuldkommen Ret. Man kan dog vist ikke tænke sig en Udgang paa Ryslingestrident paa den Maade, at det bliver det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, det ærede Medlem Hr. Vesterager og det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, der kommer til at staa som applauderende den højtærede Kirkeminister. Jeg synes, at det flere Gange maa have løbet den højtærede Socialminister koldt ned ad Ryggen, naar han har hørt de Taksigelser, som den højtærede Kirkeminister har været Genstand for fra den Side.

Til det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen skal jeg ikke sige meget; jeg tror ikke, at det ærede Medlem og jeg kan raabe hinanden op. Jeg vil dog gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem. Han siger, at jeg taler altid om Frihed, men naar man saa skal høre, hvori denne Frihed bestaar, faar man at vide, at den bestaar netop i Tvang, nemlig Tvang overfor andre gennem Statens Indgriben. Jeg gad vidst, hvor det ærede Medlem kan paavise,

at jeg har paakaldt Tvang fra Statens Side overfor andre. Jeg skal minde det ærede Medlem om Arboe Rasmussen-Sagen, som forefaldt i min Ministertid. Arboe Rasmussen var frikendt ved Højesteret og havde fuld kirkelig Ret til at opnaa den Forflyttelse, han søgte, og den Menighed, der ønskede at faa ham til Præst, havde fuld Ret til at faa ham til Præst. Men hans Forflyttelse stødte paa den Vanskelighed, at den paagældende Biskop ikke ønskede at føre Tilsyn med ham. Da stillede jeg mig paa det Standpunkt, at jeg ikke paa nogen Maade vilde være med til at øve Tvang overfor den paagældende Biskop, og jeg søgte derfor udvirket en Tilstand her i vor Folkekirkelike, hvorved den paagældende Biskop kunde blive fritaget for det, der var hans klare Embedspligt, fordi det stred mod hans Samvittighed. Det har altid været mit Standpunkt: jeg kræver Frihed for andre, som jeg kræver Frihed for mig selv, og her ved jeg mig i den allerbedste Overensstemmelse med den højtærede Socialminister. Og naar der nu tales om at indføre et nyt Ritual i Ryslinge Valgmenighed, kan der da heri ikke ligge nogen som helst Tvang overfor andre Menigheder; der er jo ingen, som vil paatvinge andre Menigheder det Ritual, som Ryslinge Valgmenighed ønsker at faa indført.

Til det ærede Medlem Hr. Klaus Berntsen vil jeg sige, at jeg tror ikke, det ærede Medlem rigtig har forstaaet, hvad det egentlig er, det her drejer sig om. Det ærede Medlem talte smukke Ord om sine Ryslinge-Minder, Minder fra Birkedals Tid, fra de mærkværdige Gudstjenester i Boltinggaards Lade. Det gjorde han kønt, og man forstaar, at disse Minder staar i en særlig Glans for det ærede Medlem, og man forstaar ogsaa, at det ærede Medlem med en vis Vemod kan se paa, hvad der nu foregaar ovre i Ryslinge Valgmenighed, den Splittethed og Delthed, der her er kommet ind. Jeg hørte ogsaa med Glæde det ærede Medlems Tale om Grundtvigs Stilling til Daaben, om Grundtvigs Udtalelse om een Daab, een Tro, eet Hærlighedshaab. Det er jo alt sammen saa rigtigt og smukt sagt af det ærede Medlem. Men hvis det ærede Medlem Hr. Klaus Berntsen derudfra vilde slutte, at Grundtvig vilde være enig med ham i den Stilling, det ærede Medlem indtager ved denne Lejlighed, saa tager det ærede Medlem fuldkommen fejl. Nej, tværtimod, den Stilling, det ærede Medlem indtager her, dette, at han kan se med Ro paa, høre med Ro paa en Forkyndelse rundt omkring i vort Land som den, der tillades —